

kar zdaj v Trstu zori. Nikdo sicer ne odobrava, kar se protipostavnega godí, toda nagibi k patriotičnim demonstracijam in krogi, zoper katere so se obračale, pričajo nam, da zvesti Tržačani dobro poznajo zatišja Lahonov; te dogodbe so nam pa tudi poročstvo, da Trst še ni zgubljen, da Trst ostane naš, in osebno zanimanje cesarjevo za tržaške dogodbe nam je poročstvo za to, da bo prav kmalu odklenkalo dosedanji tamošnji sistemi in vsemu, kar jo je držalo. Upamo, da je pred tednom dni vržena petarda dosti glasno govorila tistim, ki do zdaj niso hoteli slišati!

Naši dopisi.

Z Gorice 7. avg. — Ker so ravno zdaj pasji dnevi za pse in „irredento“, začnem tudi jaz svoj dopis z vremenom. Zadnjih 10 dni imamo tukaj tako vročino, da, ako ostane še ta teden tako, bode vse popolnem zgorelo. Prva turšica nam je zelo obilen pridelek pred 14 dnevi obetala, a danes se je uže na pol posušila, ravno tako je tudi s činkvantinom; grozdje, namesto da se lepo debelí in zori, se je počelo sušiti, in ako ne dobimo prav v kratkem dežja, bode šlo vse lepo upanje vsaj na srednjo vinsko letino po vodi. V goriški okolici in na dolnjem Krasu uže tri tedne ni bilo dežja, kar je za tako plitvo in zraven zelo peščeno zemljo preveč. Po tominskih hribih je ravno narobe, ker gore imajo toliko dežja, da ljudje ne morejo sena sušiti itd.

Da laška hidra v Trstu zopet glavo visoko vzdiguje, Vam je zadostno iz časnikov znano, zavoljo tega tukaj opustim njo.

Dne 3. avgusta se je odprl historični muzej v stari Akvileji, kjer je bil tudi navzoč gospod nadvojvoda Karol Ludovik, grof Koronini, namestnik Depretis in mnogo druge gospode, kakor tudi prostega ljudstva.

Gosp. nadvojvoda je potem prenočil v Monasteri, lepem posestvu goriškega Ritterja. V petek 4. t. m. pa je prišel s svojim spremstvom ob 1/2 12. uri v Gorico, ter je odsel v gostilni „pri pošti“, kjer ga je tudi z mnogo druge gospode gosp. nadškof Gollmayr pričakal. Za časa vožnje iz bližnje Podgore do gostilne streljali so iz kanonov na gradu; mesto je bilo še prilično z zastavami okinčano, razun prijateljev naših nemškutarjev hiše ne. Po kosilu je obiskal nadvojvoda grob svojega učitelja, ranjcega grofa Koroninija v sv. Petru, potem pa grofa Koroninija v njegovem stanovanju. Sv. Peter je bil jako zalo okinčan in je ljudstvo gosp. nadvojvoda zelo častno sprejelo. Zelo napačno je bilo ljudstvo zapeljano, po čem? tega jaz ne vem, da ga je pozdravljajo s samim „evviva“ namesto z „živijo“ in to tako, da bi bil človek skoro mislil, da smo v kaki vasi v „Abruzzah“. Sram Vas bodi Št. Peterci! Da so pa vasi okolo Gorice italijanskega duha več ali manj navzete, so krive nesrečne Ritterjeve tovarnice v Hrašcah, ker vsi Ritterji z vsemi uradniki so vse rajše, kakor prijazni našemu narodu, še manje pa, da bi se kateri naučil slovensko pošteno govoriti, čeravno vsi od poštenih slovenskih žuljev živé. Sploh so Vam Ritterji največi skriti sovražniki Slovencev na Goriškem in meni je skoro ljubša „irredenta“, ker ona vsaj odkritosrčno govori, kaj da hoče imeti, kar pa ti tajni rovarji zakrivajo, itd.

Ob 7. uri se je gospod nadvojvoda zopet odpeljal na Dunaj. Na kolodvoru se je zbralo prilično veliko ljudstva, da skaže čast in udanost najvišjemu prestolu. Pri spremstvu gosp. nadvojvode so bili videti Italijani in Nemci, samo nobenega Slovenca nisem videl, ker Slovincu laško-nemška gospoda pri tacih in enacih pri-

likah ne dá pristopa, da taki gospodje ne izvedó resnice, kako da prav za prav narod misli.

Pri velikem obedu pri „pošti“ so bili Slovenci tudi popolnem izključeni, kar je zopet krivično, pa kjer je gosp. Depretis, tam za „ščavo“ ni mesta. Ta mož Depretis je tudi z Ritterji v zlahti. Ravno zdaj je leto dni, kar je na svojem potovanju po Istri le blaženi jezik „irredente“ povsod priporočeval in po tominskih hribih pa le vse „hochdeutsch“.

Meni je za ljudi po bombi vnesrečene v Trstu zelo žal razun za enega, in ta je Dorn, urednik zloglasne „Triesterice“, ker ta človek je grdil, kjer je mogel, Slovence, „irredento“ pa branil in zdaj mu dá rano ravno „irredenta“. To je gotovo kaznen božja!

Iz Trsta 5. avg. — Uže zadnje dni preteklega meseca videti je bilo nenavadno živo gibanje pri nas in to je rastlo od dne do dne ter vrhunec svoj doseglo z odprtjem naše razstave. O tem podam vam tukaj nekaj črtic: Pokrovitelj razstave, cesarjev brat nadvojvoda Karol Ludovik, pripeljal se je 1. dne t. m. zjutraj koj po 8. uri s hitrim nagličem ter so ga sprejeli na kolodvoru c. k. namestnik, škof, drugi viši uradniki, mestni župan z mestnim zastopom, predsednik kupčijske zbornice itd. — Pred kolodvorom pa so čakala različna domoljubna društva in velika množica okoličanov, kateri so nadvojvodo sprejeli z živahnimi živio-klici. S kolodvora peljal se je nadvojvoda v namestniško palačo, kjer so mu bile predstavljene najodličnejše osebe, potem je vzel nekaj zajutrka; ob 10. uri pa se odpelje spremljan z velikim spremstvom, med tem nadvojvoda Salvator in Štefan, v razstavo, kjer so ga pred cesarskim pavilonom pričakovali različni zastopi, uradniki in častniki, ter vabljeni gostje v praznični obleki, drug takrat še ni smel v razstavo.

Ob 11. uri stopi nadvojvoda na balkon cesarskega balkona, kjer ga pozdravi predsednik razstave v laškem govoru spominjaje se posebno Habsburžanov, vednih pokroviteljev in prijateljev Trsta, potem se zahvali za milost, katero je skazal nadvojvoda Trstu s tem, da je prevzel pokroviteljstvo razstave, priporoča potem dinastiji to prvo trgovsko mesto ter sklepa z živio-klicem na cesarja in nadvojvodo pokrovitelja razstave.

Nadvojvoda Karol Ludovik odgovarja ter izrazuje veselje, da je razstava sad duševnega in materijalnega napredka, združena s slavnostjo 500letnice, odkar je Trst prišel pod vladarstvo njegove dinastije ter izreka, po voščilu, da bi Trst po tej razstavi še bolj napredoval, da je razstava odprta.

Po tem pričelo se je streljanje z grada dol in z vojnih bark, navzoči gostje in ljudstvo pa skoraj ni hotelo prenehati z „živijo“, „hoch“, „evviva“ in „elien“-klici.

Obiskal je po tem nadvojvoda najprej drugi, največi oddelek razstave, potem ogersko čardo, dalje železni pavilon, potem se je vrnil v cesarski pavilon, povsod, se ve da, iz novega pozdravljan.

Ob 1/2 2. podal se je nadvojvoda v akvarij, potem v hrvatski pavilon, pred tem pričakovala ga je velika deputacija, na čelu ji predsednik hrvatske trgovske zbornice gosp. Grahor, ki je nadvojvodo pozdravil najprej nemško, potem hrvatsko.

Vsi navzoči bili so zelo zadovoljni s hrvatsko razstavo, posebno zanimal se je za njo nadvojvoda Štefan, ki gladko govori hrvatsko.

Nadalje ogledali so zelo zanimivi pomorski ter bosensko-hercegovinski oddelek. Krog 4. ure podal se je nadvojvoda s spremstvom na barko „Pelagos“ ter se odpeljali v namestniško palačo, kjer je nadvojvoda do 5. ure sprejemal različne deputacije, potem je bilo kosilo za 40 oseb. Na večer bila je razsvitljava v raz-

stavi na bližnjih hišah in na barkah; morje je bilo čarobno razsvitljeno od velikanskih ognjemetov; pravijo, da takega še ni bilo nikjer videti.

Iz Ptuja 7. avg. (*Vabilo k veselici*), katero priredijo mariborski abiturijenti v prostorih „Narodnega doma“ dne 13. avgusta. — Začetek ob 8. uri zvečer. Vspored: 1. „Dijaška“, zbor — J. Grbić. 2. Govor. 3. Ouvertura k operi „Freischütz“ — C. M. pl. Weber, igrate na glasoviru gospodični Čučkovi. 4. „Pri oknu sva molče slonela“, čveterospev, pojó čitalnični pevci — A. Hajdrih. 5. „Slovanski brod“, zbor — A. Leban. 6. „Sirota“, zbor z bariton-solom — A. Hajdrih. 7. a) „Spoved“, zbor — K. Mašek. b) „Lahko noč“, čveterospev — J. Kocijančič. 8. „Na straži“ — Dr. G. Ipavic, zbor z bariton-solom, pojó čitalnični pevci in dijaki. — Ples.

Prem 24. junija.* (*Kmetijsko predavanje in še marsikaj družega.*) Preteklo nedeljo dne 18. maja imel je tukaj na Premu deželni popotni učitelj kmetijstva, vrli gosp. Ernest Kramar, kmetijsko predavanje. Dasiravno bile so ta dan v bližnji okolici razne cerkvene slovesnosti, v Knežaku sv. misijon, v Podstenjah in na Ostrožnembrdu pa cerkveni shod, katerih se je tudi od tod veliko število ljudstva vdeležilo, bil je vendar pri vsem tem tudi naš kmetijski shod prav dobro, obilnoštevilno obiskan in zastopan; vseh vdeležencev bilo je do nad 200 ljudi. Razun domačih, za napredek vnetih in ukaželjnih gospodarjev opazovali smo med vdeleženci kmetškega shoda radostnim srcem tudi več zunanjih p. n. gospodov in naprednih posestnikov. Naj mi bode dovoljeno, drugim v posnemo tukaj njihova imena navesti. Ti-le so: gosp. Juraj Štrucelj, c. kr. okrajni sodnik; Aleksander Ličan, trgovec, župan, posestnik in obrtnik; Ivan Tomšič, oče, obrtnik in posestnik; Ivan Tomšič, sin prvoga; Josip Valenčič, c. kr. poštar in posestnik; Josip Špilar, posestnik in oštir, — vsi iz ilirske Bistrice; Jakob Ferjančič, duh. pomočnik; Martin Zarnik, nadučitelj; Ivan Okorn, učitelj, — vsi iz Trnovega; E. Vilhar z gospó, veliki posestnik na Kalcu; Alojzij Domicelj, c. kr. poštar, trgovec in posestnik iz Zagorja; J. Šabec, trgovec in šmiheljski župan od sv. Petra; Hrabroslav Legat, učitelj v Košani; Leopold Dekleva, posestnik in obrtnik ter vrhovni župan košanskih občin; J. Dekleva, sin iz Buj; Matija Ambrožič, Jakob Valenčič in Pavle Renko, posestniki in obrtniki iz Reke dola.

Vsem tem gospodom naj bode s tem iskrena in srčna zahvala za nam izkazano čast in spodbudni izgled tukaj izrečena in zabilježena.

Ker je bila vdeležba za tukajšnji kraj res velika in obilna, se ni moglo pod streho zborovati, nego na prostem, namreč na prav pripravnem prostoru v prijetni senci sadnega drevja na zeleni trati tukajšnje stare grajščine, kar bilo je res vse skupaj prav naravno, zanimivo in za opazovalca mikavno.

Okolo $\frac{3}{4}$ na 4. uro popoldne prične zborovanje — oziroma predavanje — vrli popotni učitelj g. E. Kramar s prijaznim pozdravom vdeležencem ter izreka radost in veselje nad tako obilno vdeležbo, ker s tem so najbolj pokazali, da so za napredek in zboljšanje kmetijstva resnično zavzeti. Da je bil ta shod tako mnogobrojno obiskan, gre v prvi vrsti zasluga tukajšnjemu visokoč. gosp. župniku Antonu Žgurju, kateri je z navdušeno besedo bil osem dni prej ljudi domače fare k temu spodbudil, kakor tudi gospodom županom tukajšnje fare, kateri so ta shod ljudem še posebej po hišah bili naznanili in jim prigovarjali, se ga obilno vdeležiti.

* Prava lepa hvala za mično obširno poročilo, katero smo vam naznanili uže zgubljeno; k sreči se je vendar našlo. Vredništvo.

Vsem tem za trud in prizadevanje, a zunanjim gg. vdeležencem pa za čast in spodbudni izgled izreče g. Kramar v kratkih besedah najtoplejšo in preiskreno zahvalo. Na to pojasni on na kratko svrhu in namen enacij kmetijskih shodov, kakoršni so v drugih, gledé racionalnega napredka v kmetijstvu naprednih krajih in deželah uže zdavno v navadi in so zelo važni, ker k pravemu razvoju in napredku veliko pripomorejo.

Ko je bil s takim primernim vodom pri kraji, prične pretresovati nekatere posamezne stroke kmetijstva prav po domače, popularno in lahko umljivo. Najprvo omenil bil je nekoliko o sadjereji, katera je pa pozneje še enkrat med razgovorom na vrsto prišla.

Gledé te opazil je, da je tukaj dobra, ker se vsak pripravní prostorček s sadnim drevjem nasadi, kar se pa po drugih krajih mile domovine le prepogosto pogreša. Vendar je pa pri svojem dvodnevnem opazovanju tukajšnjih krajnih in kmetijskih razmer tudi pri sadjereji še nekoliko napak zapazil, radi katerih se ta še tako ne rentira, kot bi se mogla, katere naj bi se pa popolnoma odpravile. Te napake so: pregosti nasad na stalnem mestu, premalo in prepovršno snaženje drevja in pa popolno opuščanje gnojenja tistemu. Ilustriral je potem na kratko omenjenih napak slabe nasledke ter pokazal, kako bi se dale najlože in izdatno odpraviti.

Potem se prične razprava o domači živinoreji. Gledé te pravi g. Kramar, da se more in dá tukaj še precéj koristnega izvršiti ter kraju primerno pri vsej pomanjkljivosti sedaj obstoječih glavnih pogojev živinoreje — tudi izdatno in koristno napredovati. Najprej govori o hlevih, kakošni ne smejo in kakošni pa morajo biti, da bodo živini primerna in zdrava stanovanja. Kar je za človeka dosti prostorno, čisto, visoko in snažno ter suho stanovanje, to je živini pravilni in dobro napravljene hlev. Ako se pa v hlevu kmetijam primerno število goved imeti hoče, mora biti tudi zadosti dobre in zdrave krme, kakoršne se pa tukaj na brežinastih travnikih gotovo v primerni meri pridelovati ne more, ker je v tak namen dotični prostor sploh na vse strani premalo obsežen, na katerem se za goveda sladko senó prideljuje. Temu bi se dalo pa s tem precéj dobro v okom priti, da se bolj oddaljene njive, katerih obdelovanje za poljske pridelke posestnikom skoraj več stroškov kot dohodkov prizadeva, z deteljo lucerno obsejajo, katera, o pravem času pokošena, daje prav dobro svežo in tudi suho govejo krmo, a to pa v obilni meri, ker se dá v tem po podnebji ugodnem kraji na leto po večkrat nego drugod, kositi. Nekatere mlake ob vodi, katere dajo sedaj kisló travo za konjsko seno, dale bi se z malimi stroški osušiti in v travnike, ki bi dajali sladko travo, za govejo krmo spremeniti. Tu je treba le po legi in mokroti primerno število zadosta globokih jarkov proti glavnemu odtoku napraviti, pa bi se nepotrebna voda poizgubila. Ti jarki bili naj bi z debelim kamenjem zadelani in pokriti, da se tako nobena ped zemlje brezkoristno ne zgubi. Tudi kisló konjsko seno se dá dobro za govejo krmo s tem prirediti, da se z razno žitno slamo pomešano skupaj v rezanico poreže, potem popari in nekoliko sè slano vodo poškropi, kar daje živini tečno in redilno hrano, katero prav rada je, a se po nji tudi dobro redi.

(Konec prih.)

Iz Bevk 7. avg. — Veselje, kakoršno je le redkokrat kje, bilo je v nedeljo 30. u. m. pri nas. Prečastiti gospod župnik so nam uže nekaj dni prej naznanili, da se bode obhajal na dan spomina cerkvenega posvečenja tudi spomin stoletnice ustanovitve duhovnije v Bevkah. Minulo je s pretečenim mesecem sto let, kar so bili pregnani iz Bistre po cesarji Jožefu II. menihi, kateri so potem podarili naši soseski zlat kelih in zlato mon-

štranco. Od tistega časa tedaj, ker so naši predniki takrat précej duhovna dobili, se uže sto let v tej h ši božji, katera je pred letom dni bila v zaslugo našim vaščanom in posebno v zaslugo čast. gospodu župniku dobro popravljena in pobarvana, dan za dnevom služba božja opravljja.

Hoteli smo se toraj z duhom in telesom spominjati istega veselega dneva, ko so naši gotovo marljivi predniki dosegli to čast in veselje, prvokrat v domači svoji cerkvi pri daritvi sv. maše pričujočim biti.

Uže na vse zgodaj omenjenega dne naznanjalo je streljanje z možnarji vsi okolici, da se ima v tej vasi kaj posebnega obhajati. Iz cerkvenega zvonika so plapolale zastave, radost in veselje vaščanov naznanjajoče. Pa kaj še? Ne le, da je bila cerkev znotraj nenavadno lepo okinčana, uže pri vходу vzdigovala sta se ponosno dva majčka, olepšana z mnogimi zastavami in z lepo zelenim venčkom preprežena, v sredi tabla z napisom: „V spomin stoletnice ustanovitve duhovnije“.

Daljna še važnejša slavnost, s katero se je stoletnica proslavljala, je bila ob 9. uri slovesna sv. maša, katero so naš zasluženi gosp. župnik z lepim in z vzvišenim glasom peli in pri koji se je odlikoval tudi naš kot na deželi izvrsten organist g. L. Rozman, ki je jako nježno spremljal z orgljami sicer domače, vendar za naše kmete izvrstno in čvrsto petje naših bevških pevk.

Pa to ni bilo še vse. Pokazali so tudi naši mladi fantje, da imajo navdušenost do take reči, da nočejo pozabiti z lepa tega za vse važnega ter veselega praznika. Vsi enega duha ter v največi slogi so se zbrali ter napravili veselico. V ta namen dal jim je bišni posestnik gosp. Š. Petkovšek prostorno in primerno hišico kjer se je vršila v največem miru veselica.

Dasiravno se še v naši nikakor ne majhni soseski, kaj velicega na znanstvenem polji do sedaj ni doseglo, upam vendar kmalu kaj za narod naš slovenski zanimivega Vam, drage „Novice“, sporočiti.

Iz Ljubljane. — Vse dogodbe preteklega tedna so za Avstrijo in še posebno za nas Slovence malo pomenljive memo tega, kar je danes teden zvečer storila v Trstu tamošnja lahonska stranka. — Petarda na tržaškem „korso“ vržena v prve vrste dolge trume, katere so šle pod okna cesarjevega brata pokazat tam slovesno in očitno svoje avstrijsko domoljubje, ona petarda je glasen protest tržaških lahonov zoper tamošnje domoljubne svečanosti, zoper našo dinastijo in državo! — Na tem, da je tako, ne bo dvomil nihče, kdor ni slep in gluha za tržaške dogodbe preteklih 30 let, — ne bo dvomil nihče, kdor vidi vedenje lahonov v Trstu zdaj zadnji teden. Tudi iznenadila ta dogodba nas ni, ki tržaške dogodbe neposredno opazujemo in poznamo, vsaj lahonska stranka sama ne prikriva, kaj hoče; nenavzočnost 17 lahonskih mestnih odbornikov pri seji, v kateri se je sklenilo obžalovanje o tej dogodbi, tudi govori dosti glasno. — Kaj odgovorijo Slovenci na to lahonsko predrznost? Tržaški Slovenci uže so krepko odgovorili z besedo in djanjem: živila Avstrija! — Odgovor vseh Slovencev pa je uže zdavnej znan vladi, glasi se: dajte nam enakopravnost, dajte nam vsaj združeno nekdanjo Ilirijo! in konec bo „irredente“. — Ali bo vlada zdaj sprevidela, da je bilo dosedanje vladanje na Primorskem, posebno v Trstu in v Istriji, nepretrgana vrsta napak? Ali bo uže zavoljo državnega obstanka enkrat konec igranju z gadom?

— *Karol grof Hohenwart*, naš državni poslanec, prišel je preteklo soboto v Ljubljano ter je pri tukajšnji c. kr. deželni vladi slovesno prisegel kot vrhovni dedni pristolnik za Kranjsko in vindiško

marko. — Znano je, da imajo ob cesarjevem prihodu v deželo častni dvorni poslovnik biti pri cesarjevem dvoru.

— (*Odborova seja kmetijske družbe*) bila je preteklo nedeljo 6. t. m. in obravnavali so se ti predmeti: Vsled sklepa zadnjega občnega zbora doposlalo se bo vsaki podružnici po več iztisov društvenega sklepa računov in proračuna. Sklep občnega zbora glede dež. postave za pogozdenje Krasa odda se nasvetovalcu g. gozdnemu nadzorniku V. Gol-u, da izdela načrt predloga za deželni odbor. — Sklepi gledé podpore za vipavsko sadje-rejsko društvo in za sirarsko društvo na Nanosu rešeni so uže po dotičnih ministerskih naredbah, enako tudi sklep gledé tamošnjega podučevanja v sirarstvu. — Poročilo g. odbornika Vičelna o nakupu novega kovaškega orodja za kovaško šolo na Poljanah in opravičenje, da se je dotični proračun prekoračil za 24 gld. 79 kr., se odobri ter se plačilo nakaže, ob enem pa se sklene, ves inventar na podkovski šoli nemudoma pregledati ter potem podkovskemu učitelju v navzočnosti odborovi nadrobno izročiti ter inventar redno pregledovati. Šolarjem na Studencu, kateri so po poročilu tamošnjih učiteljev pokončali letos 1.394.587 različnih hroščev, privoli se nagrada 15 gld. — Dunajska „Frucht- und Mehl-Börse“ vabi k vdeleženju pri 10. mednarodnem žitnem trgu in ž njim združeni razstavi pridelkov in strojev za poljedelstvo in dotičnih industrij, — kar ima biti prve dni prihodnjega meseca (6. ali 7. septembra). To vabilo poslalo se je podružnicam; ker pa ni pričakovati, da bi se naša dežela one razstave vdeležila, odpade tudi potreba voliti posebnega zastopnika, ter se sklene vabilcem to z zahvalo naznaniti. — Gospodu župniku Mesarju nakaže se po privoljenji ministerstva nagrada za nadzorovanje bohinjskih sirarskih družb in za podučevanje v sirarstvu. — Poljedelsko ministerstvo naznanja za konjerejski odsek, da se bo v kratkem nakupilo več Norfolških žebcev, katerih trije so namenjeni za Kranjsko. — Gosp. L. Robič preskrbel je za tržaško razstavo garnituro mlekarskega in sirarskega orodja, kakoršno od nekdanj rabijo v Dolini na Gorenjskem; — izreče se mu za to zahvala in se naroči še vse potrebno, da se to orodje okusno sestavljeno razloži. — Predlog odbornika g. Kastelica, naj bi se deželna postava v brambo koristnih tičev raztegnila tudi na „veliko cipo“, izroči se za zdaj strokovnjaku v pretres in poročanje. — Predsedniku sirarske družbe v Podhomu sklene se naznaniti, da se bo tje oddana podpora, oziroma zá njo kupljeni kotel, oddal nemudoma drugam, ker una družba po preteku več kot 2 let ni začela delati. — Prošnja čebelarskega društva za državno podporo se je vladi gorko priporočila. — Za novo osnovo kamniške podružnice naprosil se je tamošnji g. dekan Oblak, za novo osnovo planinske podružnice pa g. Adolf Obreza v Cirknici. — V družbo sprejme se trgovska firma „Johann Pollak“ v Novem mestu.

— (*Ženska v moški obleki*.) V Ljubljani bilo je zadnje dni veliko govorjenja o ženski, katera se je v moški obleki s Trsta pripeljala v Ljubljano ter so jo tukaj zaprli. Spravljali so jo v zvezo s petardo v Trstu vrženo, drugi so zopet trdili, da je v zvezi z „irredentovci“ in prišla v Ljubljano z namenom, umoriti tukajšnjo odlično osebo. Telegrami dunajskih časnikov prinašali so uže raznotere take mestne govornice. — Poizvedeli smo o tej dogodbi iz uradnih virov sledeče: Pripeljala se je omeajena ženska preteklo soboto zjutraj z mešancem v Ljubljano, in prijela jo je ljubljanska policija vsled opozorenja tržaškega na Štajarsko popotujočega stražnika. V policijski sobi koj se je izdala, da ni moški in našli so pri njej velik nov kuhinjski nož z rudečim trakom. Potem pripeljana na policijo izpovedala je, da ji je imé Ana Czaj, da je 22 let

stara, se živi od šivanja, njen oče, pék, da je bil poprej v Trstu zdaj je na Reki, ima tri brate, in da je iz Trsta zbežala pred moškim, ki se ji ponuja uže tri leta, pa ga ne mara in da je zato žugal umoriti jo; nož da je vzela seboj, da bi ga strašila z njim, ako bi ji bil hotel braniti odhod. — Gledé uže omenjene tržaške petarde povedala je samo toliko, da je čula jo počiti ter šla potem na korso gledat, ker blizu tam stanuje. Na vprašanje v Trst do pondeljka ni bilo odgovora, v pondeljek pa je prišel telegrafični ukaz, Ano Czaj zapreti, ker je nekemu tamošnjemu zdravniku za zobe vkradla 400 gold. Vsled tega izročila se je tatica tukajšnji deželni sodnji, videti pa ni, da bi s tržaško petardo imela kaj dotike, akoravno še zmiraj zeló sumljivo ostane pri nji najdeni, brez držaja nad čevelj dolgi nož.

— (Redek primerljej.) Letos je v ljubljanski škofiji redok primerljej, da je več 50letnih zlatomašnikov, kakor novoposvečencev. Iz 4. leta gredó le 4 mašniki v duh. službo; zlato mašo pa obhaja 5 duhovnikov, in sicer 26. julija jo je obhajal preč. g. Jožef Skubic v Ribnici; 30. julija preč. g. Jurij Steurer; 6. avgusta preč. g. Janez Toman, kanonik v Moravčah; 15. avgusta jo bo obhajal preč. g. Janez Kovačič, dekan v Trebnjem; 3. septembra pa preč. g. Anton Smrekar v Kranji.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Presvitli cesar dal je ukaz do vojnega ministra, v katerem je določeno, kako in komu se ima z ozirom na zatiranje krivošjanskega in hercegovinskega upora všteti l. 1882. kot vojno leto. Časniki obširno poročajo o slavnostih, s katerimi na Ogerskem in Erdeljskem slavijo cesarjeviča Rudolfa in njegovo soprogo princesinjo Štefanijo. — Najbolj pa se je zadnje dni zanimalo vse časništvo tukajšnje za tržaške dogodbe, vsi jih oestro obsojujejo, samo da levični skušajo krivdo obrniti na vlado Taaffe-ovo; tudi „Pester Lloyd“ je začel temu pritrkavati, rekši, da sedanja vlada različnim narodnostim preveč prostosti daje in da odtod izvira nezadovoljnost in veleizdajsko počenjanje Lahov v Trstu. — Odgovor na tako očitjanje ni težak; grof Taaffe pustil je v Trstu svoji vladi nasprotnega ces. namestnika, kolikor je tedaj grof Taaffe kriv, da je Pretis tudi za čas njegovega vladanja nadaljeval na Primorskem s politiko Lahom preprijazno, Slovencem neprijazno, s takim vspehom, kakoršnega nam znači tržaška petarda, v toliko bi en del očitjanja letel tudi na osebo Taaffe-ovo, nikakor pa ne na njegovo sistemo, katera se žalibog le prepočasí vpeljava v dejansko veljavo.

Iz Trsta. — Preteklo nedeljo bila je razstava uže zopet precéj dobro obiskana, ker je bilo v nji, razun abonentov, 3400 ljudi, došlo je tudi v ponedeljek zopet mnogo tujcev. — Morilcev, ki so petardo vrgli, še prej ko ne nimajo; navadno vsak tak hudodelnik uide brez kazni. Danes je tukaj govorica, da bi bili hudodelniki trije pomagachi mesarja Paolina iz hiše št. 11 tik one s št. 9. — Petardo in 60 gold. plačila jim je neki dala oseba, katero še išejo; pri delitvi krvavega denarja, da so se razprli, in zato jih je eden deležnikov policiji izdal. — Koliko je resnice na tej govorici, danes ni moč ugibati, posebno verjetna se nam ne zdi.

Iz Carigrada. — Ruski zastopnik se zopet vdeležuje konference. Said paša je angleškemu zastopniku Lordu Dufferin-u obljubil, kakor pišejo „Times“, da

turška vojska ne odide prej v Egipt, dokler se Turška z Angleško ne zedini; to se je zgodilo vsled žuganja Angleške, da hoče svojega zastopnika od konference poklicati, ako Turška ne proglasi Arabi-paše za upornika in ako ne sprejme po Angleški ponujanih pogojev za postopanje v Egiptu.

Iz Pariza. — Novo ministerstvo sestavljeno je tako-le: predsedstvo in vnanje zadeve Duclerc, notranje zadeve Fallières, pravosodstvo Devès, nauk Duvaux, finance Tirard, vojni general Billot, mornarstvo admiral Jaurequiberry, pošta in telegrafe Cochéry, poljedelstvo Mahy, trgovino Pierre Legend.

Iz Aleksandrije. — Angleški vojaki imeli so uže hujšo prasko z Arabi-evimi vojaki, angleška poročila trdijo, da je nasprotnikov 2—300 mrtvih in ranjenih, tudi Angleži imajo nekaj mrtvih in 20 ranjenih.

Telegram od 7. t. m. naznanja: Vojska Arabi-paševa vtrjuje se med Monkir-Ramleh in zapadnim bregom sueškega kanala. Včeraj približal se je železniški vlak z Arabi-evimi vojaki postaji Milaha z namenom, železnico pokončati, angleški topovi pa so ga kmalu odgnali, da ni nič opravil.

XIII. izkaz doneskov

za spominek dr. J. Bleiweisa vit. Trsteniškega.

Gospod Šrol Franc, župnik v Ljutomeri	5 gld. — kr.	nabral in poslal G. J. Gomilšak v Ljutomeri.
„ Kukovec Janez v Ljutomeri	1 „ — „	
„ Jurkovič Davorin v Ljutomeri	1 „ — „	
„ Gomilšak Jože v Ljutomeri	1 „ — „	
„ Ivančič Jože v Ljutomeri	1 „ — „	
„ Kocbek Boštijan v Ljutomeri	1 „ — „	
„ Šlamberger Anton, c. k. notar v Ljutomeri	2 „ — „	
„ Fišer Ivan, notarski kandidat v Ljutomeri	1 „ — „	
„ Mravljak Anton, odvetnik v Ljutomeri	2 „ — „	
„ Simonič Janko v Ljutomeri	2 „ — „	
„ Šošarič Ferdo iz sv. Križa	1 „ — „	
„ dr. Lebar Josip iz sv. Križa	1 „ — „	
„ Pečnik Janez, župnik v Podgorjah na Koroškem	2 „ 50 „	
„ Marinič Janez, župnik v Lipi na Koroškem	2 „ — „	
„ Lesjak Valentin, župnik v Dvoru na Koroškem	1 „ 50 „	
Skupaj	25 gld. — kr.	
K temu v zadnjem listu izkazanih	1278 „ — „	
Skupaj do zdaj	1303 gld. — kr.	

Žitna cena

v Ljubljani 5. avgusta 1882.

Hektoliter: pšenice domače 8 gold. 45 kr. — banaške 10 gold. 42 kr. — turšice 7 gold. — kr. — soršice 7 gold. 10 kr. — rži 5 gold. 53 kr. — ječmena 4 gold. 71 kr. — prosa 4 gold. 23 kr. — ajde 6 gold. 18 kr. — ovsa 3 gold. 74 kr. — Krompir 3 gold. 3 kr. 100 kilogramov.